

MRF 2021.188

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 11. juni 2021 (j.nr. 18/05716)

Ophævet og hjemvist miljøgodkendelse til effektforøgelse på kraftvarmeværk uden forudgående VVM-screening, da Miljø- og Fødevarerklagenævnet tidligere havde ophævet Miljøstyrelsens afgørelse om, at projektet ikke var omfattet af kravet om VVM-screening.

Miljøstyrelsen meddelte i august 2017 med henvisning til miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, miljøgodkendelse til effektforøgelse på kraftvarmeværk i Hvidovre Kommune. Kraftvarmeværket, der var optaget på bilag 1 til godkendelsesbekendtgørelsen under listepunkt 1.1(a) og 1.1(b), bestod af blok 1 og 2. Godkendelsen muliggjorde en forøgelse af den maksimale indfyrede termiske effekt i hovedkedlen på blok 1 fra 624 MW til 660 MW ved fyring med kul og/eller fuelolie og fra 642 MW til 690 MW ved fyring med biomasse. Afgørelsen blev påklaget af Danmarks Naturfredningsforening, der navnlig anførte, at projektet var omfattet af kravet om VVM-screening. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden) konstate-

rede, at nævnet ni dage tidligere havde ophævet og hjemvist Miljøstyrelsens afgørelse om, at det ansøgte projekt ikke var omfattet af screeningspligten efter miljøvurderingsloven (j.nr. 18/04771). Miljøgodkendelsen var således baseret på en afgørelse, der ikke længere var gældende. Miljøstyrelsen havde dermed ikke foretaget den nødvendige VVM-screening inden meddelelse af miljøgodkendelsen. Da afgørelsen efter miljøvurderingsloven kunne få betydning for indholdet af miljøgodkendelsen, led miljøgodkendelsen en væsentlig retlig mangel. Miljø- og Fødevarerklagenævnet ophævede herefter miljøgodkendelsen og hjemviste sagen til fornyet behandling.

Ophævelse og hjemvisning i sag om miljøgodkendelse til effektforøgelse på kraftværk i Hvidovre Kommune

18/05716

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, jf. § 91, stk. 1.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Miljøstyrelsens afgørelse af 10. august 2017 om miljøgodkendelse til effektforøgelse i kedel på Blok 1, [A1], 2650 Hvidovre, og hjemviser sagen til fornyet behandling i førsteinstansen.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøbeskyttelseslovens § 101, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 29. august 2017 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af Danmarks Naturfredningsforening. Klager har henholdsvis den 29. september og den 10. oktober 2017 fremsendt supplerende bemærkninger til klagen.

Klager har navnlig anført, at

- projektet burde være omfattet af screeningspligt i henhold til miljøvurderingsloven,[4]
- godkendelsesudkastet ikke har været sendt i høring ved andre end Hvidovre Kommune,
- anlæggets emissionsopgørelse alene sker på baggrund af normale driftsforhold og ikke medregner udledninger uden for normale driftssituationer som f.eks. lagerbrande, opstart og nedlukninger,

- miljøgodkendelsen fra 2013 anvender virksomhedens egen model (EMOKmodellen) til beregning af emissioner, selvom modellen ikke er beskrevet i Miljøstyrelsens vejledninger, og modellen efter klagers opfattelse ikke er tilstrækkeligt valideret,
- emissionerne skal udregnes kumulativt fra begge blokke på anlægget i forhold til påvirkningen af omgivelserne,
- virksomhedens faktiske udledninger overskrider grænseværdierne ifølge klagers beregninger og
- belastningen af omgivelserne derfor er væsentlig højere end anført.

Spørgsmålet om hvorvidt Miljøstyrelsens afgørelse af 10. august 2017 er omfattet af reglerne i miljøvurderingsloven blev optaget til særskilt afgørelse. Den 2. juni 2021 traf Miljø- og Fødevareklagenævnet afgørelse om at ophæve Miljøstyrelsens afgørelse, da der ikke er udført en screening af det ansøgte efter miljøvurderingsloven.[5]

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Den i sagen omhandlede virksomhed er et kraftvarmeværk, der består af blok 1 og 2. Virksomheden er optaget på bilag 1 til godkendelsesbekendtgørelsen under listepunkt 1.1 (a) og 1.1 (b).[6]

På baggrund af virksomhedens ansøgning den 21. juli 2017, har Miljøstyrelsen den 10. august 2017 meddelt miljøgodkendelse til forøgelse af den maksimale indfyrede termiske effekt i hovedkedlen på blok 1 fra 624 MW til 660 MW ved fyring med kul og/eller fuelolie og fra 642 MW til 690 MW ved fyring med biomasse, jf. miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1.[7]

Det fremgår af miljøgodkendelsen, at forøgelsen af den indfyrede termiske effekt for de forskellige brændsler kan gennemføres uden bygnings- og anlægsmæssige ændringer.

Det fremgår desuden af miljøgodkendelsen, at de miljømæssige forhold der potentielt kan være forbundet med en øget indfyret termisk effekt, efter Miljøstyrelsens vurdering, kan afgrænses til følgende mulige påvirkninger:

- Øget luftforurening, herunder øget deposition af NO_x, SO₂ samt tungmetaller i internationale naturbeskyttelsesområder (Natura 2000områder) og tilhørende påvirkninger af udpegningsgrundlaget for områderne,
- Øget varmepåvirkning af Køge Bugt som følge af forhøjet termisk belastning af udledt kølevand fra Blok 1, samt
- Forøget støjbidrag.

Det fremgår endvidere, at det er Miljøstyrelsens umiddelbare konklusion, at den ansøgte udvidelse af den indfyrede termiske effekt i Blok 1 også er dækket af VVM-redegørelsen, der blev gennemført i 2012 i forbindelse med miljøgodkendelsen af 1. marts 2013 om brændselsomlægningen på Avedøreværket og opnormering af værkets kapacitet

2.2 Nye oplysninger under sagens behandling

Miljøstyrelsen har ved brev af 28. maj 2021 orienteret sekretariatet for Miljø- og Fødevareklagenævnet om, at styrelsen er blevet opmærksom på, at afgørelsen af 10. august 2017 om miljøgodkendelse er behæftet med en mangel, da der ikke er udført en screening af det ansøgte i medfør af miljøvurderingsloven.

Det fremgår endvidere, at Miljøstyrelsen på den baggrund har besluttet at trække afgørelsen tilbage og genoptage sagen med henblik på at sikre korrekt behandling af sagen.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over. Det fremgår dog af forarbejderne til bestemmelsen[8], at nævnet har mulighed for og efter omstændighederne pligt til at inddrage andre forhold end det, der er klaget over, f.eks. spørgsmålet om overholdelse af gældende EU-ret eller grundlæggende forvaltningsretlige grundsætninger.

Det følger endvidere af § 11, stk. 2, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse til de væsentligste forhold.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle betydningen af den af Miljø- og Fødevareklagenævnet ophævede og hjemviste afgørelse efter miljøvurderingsloven.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ikke taget stilling til sagens øvrige klagepunkter, jf. herved § 11 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ved afgørelse den 2. juni 2021 ophævet og hjemvist Miljøstyrelsens afgørelse af 10. august 2017 om, at det ansøgte projekt ikke er omfattet screeningspligten efter miljøvurderingsloven.

Formålet med reglerne i VVM-direktivet er at sikre, at der gennemføres en vurdering af virkningerne på miljøet som grundlag for beslutningen om at give eller afslå tilladelse til projektyper, der kan påvirke miljøet væsentligt. Endvidere skal reglerne sikre, at projekter, der bl.a. på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlig indvirkninger på miljøet, undergives et krav om tilladelse og en vurdering af deres indvirkninger på miljøet, inden der gives tilladelse, jf. direktivets artikel 2, stk. 1.[9]

Den påklagede miljøgodkendelse er baseret på en afgørelse om, at det ansøgte projekt ikke er omfattet af screeningspligt efter miljøvurderingsloven. Den afgørelse er med Miljø- og Fødevareklagenævnet afgørelse af 2. juni 2021 ikke længere gældende.

Da Miljøstyrelsen ikke har foretaget den nødvendige screening efter miljøvurderingsloven inden meddelelse af miljøgodkendelsen, er det ikke afklaret, om der kan meddeles en afgørelse om ikke miljøvurderingspligt, eller om der evt. skal gennemføres en miljøvurderingsprocedure, hvilket kan få betydning for indholdet af miljøgodkendelsen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder på den baggrund, at miljøgodkendelsen lider af en væsentlig retlig mangel.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker på den baggrund, at en ny miljøgodkendelse skal afvente, at Miljøstyrelsen har gennemført en screening efter miljøvurderingsloven og om nødvendigt udarbejdet en miljøkonsekvensvurdering i overensstemmelse med reglerne herom.

3.3 Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr, jf. gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 2, nr. 1.

3.4 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Miljøstyrelsens afgørelse af 10. august 2017 om miljøgodkendelse til effektforøgelse i kedel på Blok 1, [A1], 2650 Hvidovre, og hjemviser sagen til fornyet behandling i førsteinstansen.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019 om miljøbeskyttelse.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Lovbekendtgørelse nr. 973 af 25. juni 2020 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) som ændret senest ved lov nr. 2192 af 29. december 2020 og lov nr. 2213 af 29. december 2020.

[5] Sagsnummer 18/05716.

[6] Bekendtgørelse nr. 2255 af 29. december 2020 om godkendelse af listevirksomhed, bilag 1 punkt 1.1: Forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på 50 MW eller derover: a) Hvor brændslet er kul og/eller orimulsion. (s), samt bilag 1.1, b) Hvor brændslet er andet end kul og/eller orimulsion.

[7] Dagældende lovbekendtgørelse nr. 966 af 23. juni 2017 om miljøbeskyttelse.

[8] Jf. bemærkningerne til § 11 i forslag L44 til Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet (FT 2016-17).

[9] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.

Sag:

18/05716

Dato:

11. juni 2021.

Emner:

Miljøbeskyttelsesl...

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>), •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)

Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)